

Glo.ordi.

Vere. Et estētio apli iplozare vē
niā onesimo apū ad philemo-
nē. Modus talis est: p̄r salu-
tag illū cū v̄zore t̄ filio: deīn
de agit grās dō bonis eo
rū cōmēdās fidē t̄ charitatē
eoz postea philemonē obse-
rat cū ei ipare posset: vt one-
simū parcat t̄ grās deo agat
q̄ talē illū recepit vt nō seruū
estimer: s̄ dīlectissimū fratrē
ac deinde dicit vt paret sibi
bōspitiū sperāti ad t̄p̄m̄ tre.
Epistola Pauli ad phile-
monē incipit.

B

Dicit apls q̄d ē no-
mē dignitatis: s̄ vin-
etus q̄d ē nomē hu-
militatis: q̄d nō ipat s̄ orat.
Est cī hic intercessio p̄ onesti-
mo. Ideo q̄ humilitatis sūt
cōmemorat sc̄ip̄tēs ab itūria
sua: vt dignitatis eple sue fa-
ceret. Sicut ei p̄tī cā vinci-
ri obprobriū c̄sīc ecōtra pro
xpo custodie vincula sustine-
re maxima glā est. Eo cī t̄p̄e
lēnsc̄odia erat. Ideo ait pau-
lus vince. q̄d. q̄d. q̄d. q̄d.
dēbes nō esse cā doloris: qd.
eris s̄ unisericors filiū cruci-
aueris. b. Dilecto. Tel di-
ligibill sicut in greco b̄ q̄d.
diligī meret. c. H̄ras ago.
Post salutationē de bonis
grās agit cōmēdās fidē t̄
charitatē q̄d cōmemorat: vt
memorata bonitas moneat
eū ad vēnīam. d. Quā ha.
c̄. Quia enī l̄ xp̄m̄ credebat
t̄ eū diligebat: t̄ s̄c̄tis crede-
bat t̄ eos diligebat: t̄ opa-
fidei t̄ charitatis xpo seruē-
bat t̄ sanctis. e. At cōica.
c̄. Quasi: fidē habes t̄ cha-
ritatē xpo t̄ s̄c̄tis: ita vt
cōicatio fidei tue euidēs fiat
t̄. vt fides tua cōicans fidei
n̄rē vel q̄d alīs ex fide tua cō-
municas euidēs sit. Et hoc
f. In agnitionē om̄. bo. i. chri-
stī. ita euidēs sit: vt b̄ me-
rito cognoscas oē bonū cē in-
te p̄ xp̄m̄. i. cōm̄ bonoꝝ suffici-
entia. Tel ita: Memor suz
tui t̄ grās ago. i. oōnib̄ ha-
bit̄ de hoc. Et cōicatio f. t.
Id est opatio fidei q̄d seruē-
xpo t̄ s̄c̄tis. g. Euidēs sit
at agnitionē oīs bo. Quē
est h. In xp̄o ielu. i. cū co-
gnitionē boni eternit: vt illud
expectet i. p̄m̄. Hoc ei orat
apls vt opatio ei cū cogni-
tionē fidei bonitatis. i. vt tali
mētē operet: vt i. futurū idē
expectet p̄m̄ ielu xp̄m̄: non
retributionē xp̄alū. i. Al-
scera sā. i. filiū sc̄tōz charissi-
mi v̄ erga te p̄p̄tī sc̄tōz af-
fec̄t̄ q̄d uuit te. s̄. p̄solātē: t̄ re-
frigerat̄ ē q̄d bonū te p̄ oīa i
uenerūt. l. Obsecro te. Ma-
gnū ē nō d̄ būllī s̄ d̄ sublimi-
si se ic̄liat t̄ obsecrat. k. Se-
nē. Seni maḡerat̄ s̄litidū
debet obsecrat. m. At mea vi.
l̄. Onesimus

Ad Philemonem La. I Nico.de lyra

onesimum. Explicit Argumē-
tum. Incipit epistola pauli ad
Philemonem. Capitulum: I

Aulus vince⁹ christi a
s̄ cui⁹ tria cā tu debes misereri.
iesu et timōthe⁹ frat̄
a s̄ fratri. s̄ p̄tē virtutum.
b s̄ ministerii p̄dicatiōis.
philemonī dilecto ad/ c
Lxvori eius ve t̄ hec virū orē.
iutori n̄fō: et app̄iḡ sororū charissi v
a s̄ filio ei colossenſium ministro. vt et hic patrē
exorē.

Dicit apls q̄d ē no-
mē dignitatis: s̄ vin-
etus q̄d ē nomē hu-
militatis: q̄d nō ipat s̄ orat.
Est cī hic intercessio p̄ onesti-
mo. Ideo q̄ humilitatis sūt
cōmemorat sc̄ip̄tēs ab itūria
sua: vt dignitatis eple sue fa-
ceret. Sicut ei p̄tī cā vinci-
ri obprobriū c̄sīc ecōtra pro
xpo custodie vincula sustine-
re maxima glā est. Eo cī t̄p̄e
lēnsc̄odia erat. Ideo ait pau-
lus vince. q̄d. q̄d. q̄d. q̄d.
dēbes nō esse cā doloris: qd.
eris s̄ unisericors filiū cruci-
aueris. b. Dilecto. Tel di-
ligibill sicut in greco b̄ q̄d.
diligī meret. c. H̄ras ago.
Post salutationē de bonis
grās agit cōmēdās fidē t̄
charitatē q̄d cōmemorat: vt
memorata bonitas moneat
eū ad vēnīam. d. Quā ha.
c̄. Quia enī l̄ xp̄m̄ credebat
t̄ eū diligebat: t̄ s̄c̄tis crede-
bat t̄ eos diligebat: t̄ opa-
fidei t̄ charitatis xpo seruē-
bat t̄ sanctis. e. At cōica.
c̄. Quasi: fidē habes t̄ cha-
ritatē xpo t̄ s̄c̄tis: ita vt
cōicatio fidei tue euidēs fiat
t̄. vt fides tua cōicans fidei
n̄rē vel q̄d alīs ex fide tua cō-
municas euidēs sit. Et hoc
f. In agnitionē om̄. bo. i. chri-
stī. ita euidēs sit: vt b̄ me-
rito cognoscas oē bonū cē in-
te p̄ xp̄m̄. i. cōm̄ bonoꝝ suffici-
entia. Tel ita: Memor suz
tui t̄ grās ago. i. oōnib̄ ha-
bit̄ de hoc. Et cōicatio f. t.
Id est opatio fidei q̄d seruē-
xpo t̄ s̄c̄tis. g. Euidēs sit
at agnitionē oīs bo. Quē
est h. In xp̄o ielu. i. cū co-
gnitionē boni eternit: vt illud
expectet i. p̄m̄. Hoc ei orat
apls vt opatio ei cū cogni-
tionē fidei bonitatis. i. vt tali
mētē operet: vt i. futurū idē
expectet p̄m̄ ielu xp̄m̄: non
retributionē xp̄alū. i. Al-
scera sā. i. filiū sc̄tōz charissi-
mi v̄ erga te p̄p̄tī sc̄tōz af-
fec̄t̄ q̄d uuit te. s̄. p̄solātē: t̄ re-
frigerat̄ ē q̄d bonū te p̄ oīa i
uenerūt. l. Obsecro te. Ma-
gnū ē nō d̄ būllī s̄ d̄ sublimi-
si se ic̄liat t̄ obsecrat. k. Se-
nē. Seni maḡerat̄ s̄litidū
debet obsecrat. m. At mea vi.
l̄. Onesimus

Dicit apls q̄d ē no-
mē dignitatis: s̄ vin-
etus q̄d ē nomē hu-
militatis: q̄d nō ipat s̄ orat.
Est cī hic intercessio p̄ onesti-
mo. Ideo q̄ humilitatis sūt
cōmemorat sc̄ip̄tēs ab itūria
sua: vt dignitatis eple sue fa-
ceret. Sicut ei p̄tī cā vinci-
ri obprobriū c̄sīc ecōtra pro
xpo custodie vincula sustine-
re maxima glā est. Eo cī t̄p̄e
lēnsc̄odia erat. Ideo ait pau-
lus vince. q̄d. q̄d. q̄d. q̄d.
dēbes nō esse cā doloris: qd.
eris s̄ unisericors filiū cruci-
aueris. b. Dilecto. Tel di-
ligibill sicut in greco b̄ q̄d.
diligī meret. c. H̄ras ago.
Post salutationē de bonis
grās agit cōmēdās fidē t̄
charitatē q̄d cōmemorat: vt
memorata bonitas moneat
eū ad vēnīam. d. Quā ha.
c̄. Quia enī l̄ xp̄m̄ credebat
t̄ eū diligebat: t̄ s̄c̄tis crede-
bat t̄ eos diligebat: t̄ opa-
fidei t̄ charitatis xpo seruē-
bat t̄ sanctis. e. At cōica.
c̄. Quasi: fidē habes t̄ cha-
ritatē xpo t̄ s̄c̄tis: ita vt
cōicatio fidei tue euidēs fiat
t̄. vt fides tua cōicans fidei
n̄rē vel q̄d alīs ex fide tua cō-
municas euidēs sit. Et hoc
f. In agnitionē om̄. bo. i. chri-
stī. ita euidēs sit: vt b̄ me-
rito cognoscas oē bonū cē in-
te p̄ xp̄m̄. i. cōm̄ bonoꝝ suffici-
entia. Tel ita: Memor suz
tui t̄ grās ago. i. oōnib̄ ha-
bit̄ de hoc. Et cōicatio f. t.
Id est opatio fidei q̄d seruē-
xpo t̄ s̄c̄tis. g. Euidēs sit
at agnitionē oīs bo. Quē
est h. In xp̄o ielu. i. cū co-
gnitionē boni eternit: vt illud
expectet i. p̄m̄. Hoc ei orat
apls vt opatio ei cū cogni-
tionē fidei bonitatis. i. vt tali
mētē operet: vt i. futurū idē
expectet p̄m̄ ielu xp̄m̄: non
retributionē xp̄alū. i. Al-
scera sā. i. filiū sc̄tōz charissi-
mi v̄ erga te p̄p̄tī sc̄tōz af-
fec̄t̄ q̄d uuit te. s̄. p̄solātē: t̄ re-
frigerat̄ ē q̄d bonū te p̄ oīa i
uenerūt. l. Obsecro te. Ma-
gnū ē nō d̄ būllī s̄ d̄ sublimi-
si se ic̄liat t̄ obsecrat. k. Se-
nē. Seni maḡerat̄ s̄litidū
debet obsecrat. m. At mea vi.
l̄. Onesimus

Postilla venerabilis frāris Nicolai de lyra
ad Philemonem incipit:

Laul⁹ vīc⁹. Hic incipit ep̄la ad

Philemonem: q̄ dividit i tres p̄-
tes. s. i. salutationē t̄ p̄secutiōnē
ibi: H̄ras ago. t̄ clūsionē, ibi:
Lōdīs. In p̄ia p̄te ponūt p̄
sonē salutātēs. cū dī: Paul⁹ vīc⁹ leū xp̄i.
incarcerat⁹. p̄ fidei leū xp̄i. H̄ic nō se apō-
stolū q̄d ē nomē dignitātē: s̄ vīc⁹ p̄ leū xp̄o
q̄d ē exp̄issū p̄ietatē: eo q̄ intēdebat monere
Philemonem ad p̄teratē erga onesimū: p̄ q̄ scri-
p̄t̄ h̄ic ep̄lam Philemonem: vt patet p̄leque-
do. b. Et t̄. fra. h̄ic adiūgit i salutātē q̄s
erat dīlect⁹. Philemonem: vt sic petitio sit maḡ
exaudibilis: nō solū p̄ renerētia Pauli s̄ etiā
p̄ amore Tim̄ othei. sed oponūt p̄sonē saluta-
te. cū dī: c. Philemonem dī. adiu. nr̄o. i. oē p̄
dicatiōnē. d. Et ap. so. ca. H̄ec vt dīcit H̄o.
erat v̄x: Philemonem. i. oponit eā i salutātē
ne vt inclinet Philemonem ad p̄tītōis exaudi-
tionē. e. Et ar. cō. nr̄o. i. militia xp̄i. resiliens
do viriliter aduersarij̄ fidei: t̄ iste noīat eā
dē rōne q̄ t̄ appia. f. Et ecclēsī. i. p̄gregatiō
ni fidelī. g. Quel dī. i. c̄. nā cū eo plures
habitat̄ fideles. tertio ponūt optata bona.
cū dī: b. H̄ra vo. t̄. exponat fidei in p̄cipio
ep̄le p̄cedēt. i. H̄ras ago. H̄ic p̄t̄ ponūt bu-
ius ep̄le p̄secutiō: t̄ dividit in duas p̄tes. q̄ p̄
mo Paul⁹ cap̄t̄. Philemonis beniulētīs.
sed oponit suā petitionē. ibi: Prop̄ q̄d. Cir-
ca primū dīcit: H̄ras ago deo meo semp̄: acu-
t̄ vel habitu. vel semp̄. i. oib̄ t̄p̄bus ad b̄ decēt̄
b̄. k. Memoriā tūfa. grās agendo. p̄ bo-
nis tūis p̄terit̄ t̄ dep̄cādo defutur̄. l. Bu-
dīs cha. tūa. t̄. fūl. cōmēdationē t̄ne charita-
tis t̄ fidei a referēt̄ mībi. m. Quā ha. in
cōicans fidei nostre fides tua vel q̄d alijs tua
cōicans cuīdēs sit vt hoc merito agnoscas om̄.
ne bonū esse in te p̄ xp̄m̄.

cōtōs: vt communicatiō fidei tue
euidēs fīat i agnitionē om̄is opis

a s̄ hoc ideo oīo quia.

b boni in christo ielu. H̄audiu⁹ ei

s̄ in corde. s̄ in aduersis.

magnum habui et consolationē

a s̄ q̄d solo tūfē habit̄ i corde viguit sed etiā
extra in oīe manifestata ē. b s̄ hac. c̄ s̄ interni
affect̄. s̄ q̄d sancti vīcīlia ministravit.

i. in charitatē tua: quā viscera san-

a s̄ digniōs recipiēt̄ a suis laborib⁹ quo-
dāmō respirant̄. s̄ vel erga te.

ctorū requieuerūt̄ p̄ te frater:

a s̄ q̄d seruēt̄ alijs multomagis mībi: q̄d ad bū fa-
ciēdū p̄m̄p̄. b s̄ nō dīco p̄tēt̄ corra tua līcīta.

p̄pter quod multam fidūciā ha-

s̄ p̄ christum ielum. s̄ etiam.

bēs i christo ielu ipērādi tibi q̄d y

s̄ tuā vēlūtē. s̄ mē vēlūtē.

ad rem pertinet: p̄pter charitatē

a s̄ vnde supra: Seniorē ne increpaueris sed

obsecra vt patrē. b s̄ vīta t̄ erat.

magis obsecro cūm sis talis yt

a s̄ ego. b s̄ p̄pt̄ q̄d magis debes moueri.

k paulus senex: nūlīc aut̄ t̄ vīct̄us

s̄ inquā.

iesu christi: obsecro te pro meo

a s̄ z iō tener⁹ diligo. s̄ in fide. b s̄ cū essem.

filio quem gēnū i vinculis one-

fīdūciā. s̄ dū infidē. s̄ tua tollēdo.

simō: qui tibi aliquādō inutilis s̄

a s̄ seruēdo t̄ ḡ me tibi cui⁹ est quicquid tu⁹ mū-
hi seruēs fecit.

s̄ uuit: nūlīc aut̄ et mihi t̄ tibi vīt̄

b s̄ remissū tibi. Tu autē il-

s̄ ve filū vel mēu i eo affectū. s̄ vacat i plērisq̄

m̄ lū vt mea viscera suscipe. Quem m̄

ego voluerā meū detinere; yt p̄

te, qui filius meus es iam diu.

* Mībi

Gloordi.

Ad P

glōrdi.

Glo.ordi.

Ad Philemonem La. I Nico.de lyra

Ohesimū pfugū recurrētē ad diuinū auxiliū cū esset i custodia apls paulus baptizauit vidēs i illo viuitat spēm: quē sic cōmēdat vt sum: animū in illo significet recipi. a Forlitan ei. Ideo dicit: qr omnia hūna dubia: t poruit alia esse cā quare sic de^o disposituerit.

b Maxime mihi. Mibi ingrō tuo frater onestū. cī offensō p̄prio dho cōfugit ad aplm ad v̄t obliteratis petis v̄llis reuertere in tm̄ vt nō solū dho suo eōlis fieret meritū: b t̄p̄t̄ ingrō frāt̄. Et ne philemon: qd̄ s̄ seruū inſla- ref: humiliat eū dices fratré t̄ carne: qr ex uno adā oēs: r̄ i dho p̄ fidem.

c Hoc m̄. i. Nūc excusationē oēm cōn̄ ellit: cī sibi iputādū eē dicit: si vel leuit vel debet aliquid. d Ita ego te r̄. i. gaudebo de te i regno dei. si fece- r̄is qd̄ rogo. Et qd̄ ē illud subdit: Refi- ce vis. r̄. e Lōfidēs de obe. r̄. Pro- noucat eū sic blādiēt̄ ab nō ampliū fa- ciat qd̄ postulat̄ ab eo. Soler ei fieri vt qd̄ de videt bñ sentiri: melior se p̄be- ar. f Simul aut̄ t̄ pa. r̄. Ut sollici- tōrē eū faciat t̄ ad obediēdū. p̄mptio- rē vētūrū se ad illū significat: qr vel b̄ p̄t̄ eū mouere ad veniā.

Finit ep̄la ad Philemonē.

Incipit argumentum ad Hebreos.

Th primis dī. Quidā x̄itati caluniatores hāc ep̄lam non eē pauli dicere ausi sunt: eo q̄ nomē el̄ i titulo nō habeat t̄ lōge splēdidiōre atq̄ facūdior stilo. b alie splēdideat: b aut barnabe aut luce vel clemētis vel tertullian. Quib̄ in p̄mp̄tu nobis ē r̄ndere. Si enī ideo nō est dicēda pauli: qr noie el̄ p̄titulata nō est: ḡ nec alicuī illorū: īmo nullius oīno cū nullī nomē habeat in titulo. Ideo aut̄ nomē suū huic ep̄le sit̄ t̄ cere- ris nō pp̄puit: qr hebreis odofus erat qd̄ leḡdestructoꝝ videbaſ. Quia ḡ nō eoꝝ: h̄ ḡt̄iū erat apls: nomē sunz eis odofus tacut̄: ne p̄scripti nois iu- dia sequēt̄: vilitatē excluderet lectio- nis. Sc̄iēs qd̄ eoꝝ supbiā: suāc̄ būli- tarē ip̄e demōstrās: ordinis sui digni- tate noluit antefere noīando se aplm. Sz̄ meritū officij sui tacēs supbis: t̄pe būliis nō se aplm noīauit: ne supbiā id gnarēt. Qd̄ b̄ ep̄la maiore reluctet fa- cūdū qd̄ alte: san̄ mirādū ē: cū nāle sit vnicuiḡ pl̄ i sua h̄ allena valere ligua. Ceteras eī ep̄las apls p̄griño. i. greco fm̄e cōposuit: hāc aut̄ sc̄p̄it̄ bebezaica ligua. Cū̄ sensū t̄ ordīne re- tinē lucas post excessū el̄ greco fm̄e cōposit. h̄lō ē ḡm̄ si i hac tāto do- cr̄te fulget eloq̄: xp̄illar. & calūns aduersariū x̄itati nullaten̄: abigēdū ē i hāc pauli fore ep̄lam. In q̄ intēdit xp̄i eminēt̄ t̄ fidelitātē: nec nō t̄ leḡ sufficiēt̄ t̄ iutilitatē ofidere.

Paul̄ doctor egreḡ ḡt̄iū apls mi- nisteriū suū volēs honorificare iux̄ qd̄ qd̄ ep̄la ad romanos ait: Qd̄ qd̄ suū apls ḡt̄iū honorificabo m̄steriū meū tētas si q̄ mō ad emulādū puoc̄ carnē meā. Ecclēsijs hebreoꝝ sc̄p̄it̄ s̄ eminē- tia xp̄i fm̄ vtrāq̄ naturā t̄ iutilitate le- gis mōsaice atrūēs mult̄ modis fidē- teli xp̄i absq̄ legalib̄ sufficeret ad iusti- ciā t̄ salutē. legalia xp̄o passionē xp̄i nō mō nō p̄ficere verūt̄ officere qd̄nādā hebreoꝝ sup̄stiosam traditionē excluden̄: q̄ p̄m̄ cōfiderēs legales obfūā.

Ro.ii. b

¶ t̄las

te mihi ministraret i vīculis euā
f consensu.
gēlū. Sine consilio aut̄ tuo nihil
s̄ ve non. f contra velle tuum.
volui facere: vti ne velut ex necel-
a s̄ qd̄ tuū mihi seruit̄ vt t̄ velit de^o facit: q̄ ope-
rat̄ in nobis t̄ velle t̄ op̄ari p̄ bona voluit̄.
s̄tate bōnū tuū esset: sed volun-
s̄ suscep̄e qr̄ virtus fui ſuga eius.

a tarium. Forlitan enī ideo disces/
f sit ad horam a te: vt i eternū illū
s̄ t̄m̄.

recipias: iam non vt seruum: sed
b s̄ pro seruo qd̄ ante vel frāt̄ charissimā p̄ ser-
uo. frāt̄ enī plusq̄ serui chari sunt.
pro seruo charissimum frāt̄rem
a s̄ charū. b s̄ q̄ ante vel qd̄ mihi. s̄ charus
est̄ debet.

b māxime mihi. Quāt̄ aut̄ez ma/
a s̄ q̄ cōditionē prime naturātis. f q̄ seruū tuū
b s̄ q̄ fidē. f q̄ fidēs frāt̄.

gis tibi t̄ in carne et in dōmino.
m̄ s̄ habere vis. a s̄ q̄ si nō suscip̄is nō es socius
Si ergo habes me sociū: suscip̄e
n̄ illum sicut me. Si aut̄em aliquid p̄
tibi nocuit aut̄ debet: hoc mihi i
puta. Ego paul̄ scripsi mea ma/
a s̄ vel hic vel in futuro. f reddam dico.
f minus ex: ḡ debet.

nu. Ego reddā vt nō dicam tibi
s̄ non modo tua. f adiuratio.
d q̄ t̄ te ipsum mihi debes. Ita fra-
y ter ego te fruar̄ i domino: refice
a s̄ filium vel in celicērum. b s̄ vel domino. f. i.
p̄ter christum vel dominum.
e viscera mea in xp̄o. Confidens
in obediētā tua scripsi tibi: sc̄iēs
qm̄ t̄ super id quod dico facies.
f simulet para mihi hospitium.
hā spero p̄ orones v̄fas donari
me vobis. Salutat te epaphras
cōcaptiū mē in xp̄o ieu marc̄:
aristarchus: demas t̄ lucas adiu-
tores mei. Gratia dñi nostri ieu
christi cū spiritu v̄stro amen.

Finit Ep̄la pauli ad Philemo-
nē. Argumētū in ep̄stolā ad he-
breos incipit.

Th primis dicēdū est
cur apls paul̄ in hac
ep̄la scribenda nō ser-
uauerit morē suū: vt vel vocabu-
lū nois sui: vel ordinis describe-
ret dignitatē. Hec causa est q̄ ad
eos scribēs q̄ ex circūcisiōe credi-
derāt qd̄i ḡt̄iū apls t̄ nō hebreoꝝ
orū: sc̄iēs quoq̄ eoꝝ supbiā: suā
q̄ humilitatē ip̄e demōstrās: me-
ritum officij sui noluit antefere.
hā simili mō etiā iohānes apo-
stolus p̄pter humilitatē in ep̄la
sua nomen suū eadē ratione nō

a Mibi ministraret. cū sit seruū enī
t̄ sic mihi ministrares p̄ ip̄m. b In
vinculis euāgeliū. i. qd̄ s̄ alligat̄ p̄
p̄dicātōne euāgeliū. c Sine aut̄
p̄st̄ tuo. i. sine assensu tuo. d Mibi
volui facere. de eī retētōne. e Ut
ne velut t̄c̄. i. ne bonū ministeriū qd̄

fieret mihi p̄ eū qd̄ fm̄ x̄itare debet
dici tuū: eo q̄ est seruū tuū: videre
magis coactū h̄ voluntarium ex p̄te-
tua. f Forlita. Hic p̄ur remouet du-
plicē excusationē quā posset iste phile-
mon facere. Prima est: q̄ onēsimū
ab eo recesserat ip̄o nēciēte: p̄p̄t̄ qd̄
nō debebat ab eo iterū recipi gratio-
se. hoc aut̄ excludit apls p̄ hoc q̄ il-
le recessus cedit ad bonū philemonis
dīcēs: Forlitan aut̄ discessit ad hoā
a t̄. i. modico t̄pe qd̄ qd̄ nibil repu-
tandū est. i. p̄phlicoꝝ. g Ut i eter-
nū illū reciperes. i. nō solū i p̄nt̄ ad
tuū seruitū paratū: h̄ etiā in futuro
teū ad celi gloriā ordinatū. i. sub-
dit: h̄ Jam nō vt seruū sed p̄ ser-
uo charis. frāt̄. religione xp̄iana.

i Maxime mihi. s̄ charissimū eo q̄
in fide genuit eū vt p̄dētū est.
k Quāt̄ aut̄ maḡ tibi. supple de-
bet esse charis magis h̄ ante reces-
sum ipsius. l Et in carne. q̄ seruū
tuū est ad seruitū tibi corporiter.
m Et in dōo. q̄ fact̄ est fidelis ad
regnādū tecū eternalit̄. i. ocludit:
n Si ergo habes me sociū. tibi ve-
rissima charitate cōtūctū: t̄ accip̄is si
p̄ quia. o Suscip̄ illū sicut me. i.
dulciter t̄ benigne. p Si aut̄. Hic
remouet sed̄ excusatio: quia posset
philemon dicere q̄ onēsimū receden-
do intulit sibi dānū i p̄sonis vel i su-
is reb̄: hoc remouet p̄ b̄ q̄ obligat
se ad satisfaciēndū. d Si aut̄ aliqd̄
nocuit tibi: i p̄sona tua aut̄ in fami-
lia. q Aut̄ debet. ex obligatione
aliqua. r M̄ ibi imputa. t̄ anḡ de-
bito. s Ego paulus scripsi ma-
nu mea. hoc dicit ad maioꝝ certi-
tū. t Ego reddā. i. satisfaciā iōt̄
dōo. q̄ est superior oīm. i. subdit:
v At nō dicā tibi. cuī subdit rō.
cū dicit: x̄ t̄ te ipsum r̄. i. quia
etiam te ipsum mihi debes. eo q̄ es
creatura mea in fide catholica t̄ in-
structione euāgeliā. q. d. minus
exigo a te h̄ mihi debetas. y Ita
frater ego te fruar̄ in domino. i. gau-
debo de te in deo si feceris q̄ pero.
z Besice viscera mea. cōplendo de-
sideriū meū i hoc qd̄ postulo.

a In domino. i. p̄pter dūm̄ princ̄
paliter. t̄ p̄pter me secūdario.
b Confidens. Hec est ultima pars
vel ep̄stole cōclusio. In qua primo dī-
cit se scripsisse Philemoni cōfidens
de promptitudine sue obedientie di-
cēs: Confidens r̄. i. p̄ter. secūdo
mandat sibi hospitū parari ex am-
icitia speciali. dicens: Simul autem.
tertio salutat eum ex parte sociorum
suorum dicens: Salutat te epaphras
cōcaptiū mē r̄. Et ultimo benedic-
cit eī t̄ alijs simul dicens:

c Gratia domini nostri ieu christi
que est arravite beate. d Cum spi-
ritu v̄ro. supple sit p̄seuerāter Amē.
Finit postilla Generabilis fra-
tris Nicolai delyra super ep̄stolam
Pauli ad Philemonem.

t̄ 5. v̄. Genera-